

Žijeme takto...

Skok do radosti...

Nicolás (Čile)

V lete som často chodieval navštíviť moju babku, pretože v jej dome bol veľký bazén, kam som pozýval aj svojich priateľov.

Vždy som sa u nej zastavil, rýchlo som ju pobožkal a pozdravil, pretože sa mi nepáčilo byť so starými ľuďmi.

Jedného dňa som pocítil vo svojom vnútri, že to už tak nemôžem robiť a že ju musím milovať viac.

Raz som išiel k nej domov a miesto toho, aby som išiel do bazéna, zostal som s ňou. Kládol som jej rôzne otázky o jej živote. Na moje veľké prekvapenie som sa nenudil.

Cítil som, že ten bozk, ktorým sme sa rozlúčili – potom, čo sme sa trochu porozprávali – bol iný. Mal som veľkú radosť.

BUDEM SA SNAŽIŤ:

ZDIEĽAŤ

RADOSTI A BOLESTI

DRUHÝCH

SLOVO ŽIVOTA | 04

„Pre všetkých som sa stal všetkým“ (1 Kor 9, 22)

Apoštol Pavol píše túto vetu komunitě v Korinte, kde sa musel brániť proti nedostatku úcty niektorých kresťanov voči nemu. Spochybňovali alebo celkom negovali jeho identitu ako apoštola.

Aby svedčil o tomto svojom novom spôsobe života, Pavol sa prispôbuje každej skupine ľudí, až sa stane jedným z nich, aby všetkým priniesol novinku Evanjelia.

Nerobí si však ilúziu, neočakáva veľký triumf, vie, že na jeho lásku zareagujú len niekoľkí. Napriek tomu on miluje všetkých, stal sa sluhom všetkých, presne podľa Pánovho príkladu.
„Robiť sa jedno, zdieľať.“

Tento výraz „zjednocovať sa“, sa stal jedným zo základných bodov „umenia milovať“ Chiary Lubichovej.

„Keď niekto plače, máme plakať s ním. A ak sa smeje, máme sa tešiť s ním. Kríž sa takto rozdelí na plecía viacerých a radosť sa znásobí a mnohí majú na nej podiel. (...)

Zjednocovať sa s blížnym z lásky k Ježišovi, s Ježišovou láskou, až kým sa ho jemne dotkne Božia láska v nás a aj on sa bude chcieť zjednocovať s nami, a rozbehne sa vzájomná výmena pomoci, ideálov, plánov a citov (...) „

Táto evanjeliová výzva nemá byť vysvetľovaná tak, že máme upustiť od vlastných postojov, nekriticky schvaľovať akékoľvek správanie ostatných, či nemať svoj návrh, ako sa zachovať alebo svoj vlastný názor.

Zjednocovanie nie je znakom slabosti, nie je iba snahou o pokojné, nerušené spolunažívanie, ale je výrazom slobodného človeka, ktorý sa dal k dispozícii. Zjednocovanie vyžaduje odvahu a rozhodnosť.

Zjednocovať sa, a tak všetkým pomáhať rásť v láske, aby sme prispievali k uskutočneniu univerzálneho bratstva, Božieho sna s ľudstvom a dôvodu, pre ktorý Ježiš položil svoj život.

„Odo dnes, skôr ako budem posudzovať nejakú situáciu, budem sa snažiť...dostať sa na stranu toho druhého.“